

so bili na belem polju, in štiri take «modelnice» spopolnovale so šele jeden ornament. Gospodar mi je zatrjeval, da je bila pred davnim časom vsa peč iz takih kosov narejena. No, majolika-izdelkov se je ohranilo pri naših ljudeh vkljub neznosnemu pritisku judov in starinarjev še precej; rabijo jih ljudje zlasti kadar se kdo previdi kot posode za gorko vodo.

M. S.

Stare kranjske hiše. Kakor se izgublja pri nas národna noša, tako izginja čedalje bolj značilni znak naših kmečkih hiš. Bile so naše hiše, kakor nas uči zgodovina, po mestih in deželi pred par sto leti večinoma lesene; zidanih je bilo le malo. Najstarejše sedaj zidane hiše po deželi segajo najdalje tja v drugo polovico 17. stoletja. Okna pri starih hišah so majhna, s kamnitimi podstavki, ter spodaj in zgoraj s počeznim kamnitim zidcem. Mesto sedanjega zidanega pročelja imele so hiše lesen paž, na katerem so bila na oba konca zaokrožena vrata in vsakikraj, kakor tudi zgoraj, značilne line. Stene so bile večkrat zunaj slikane. Vogali so bili olepšani s ponarejenimi kvadrovci, gori ob strehi s strešnim obrobkom. V sredi stene, včasih tudi ob robu, je bila kaka sveta podoba («Zevnikova» hiša v Kozarjih, v dobrovski fari, ali pa «Vojska» ravno tam). Nasproti hiše bil je večidel hlev in druga poslopja. Dvorišče samo je bilo pa zaprto, lesen plot je je obdajal ob obeh straneh. V pretečenem stoletju so rabili za slikanje le samo črno-sivkasto barvo, s katero so zaznamovali kvadrovce in druge okraske. Strop v hiši je bil lesen in neometan. Tak v hiši je bil, ali lesen, ali «ješterle»; v veži na tla pa so radi devali, zlasti ob Savi, drobne okrogle kamne, trdno zabite v malto. To so samo nekateri podatki. Morebiti se dobi kdo, ki bo ta nedostatek v kulturni zgodovini naši spopolnil s kakim korenitim sestavkom.

M. S.

Cesarica Marija Luiza v Ljubljani. Soproga Napoleona I., Marija Luiza, se je kot nadvojvodinja, vladajoča vojvodinja parmska, večkrat mudila v Ljubljani. Tako je bila v Ljubljani dne 2. in 3. septembra 1843. l. in je stanovala v hotelu «Stadt Wien». Tedanji posestnik tega hotela, Andrej Malič, ji je zaračunal za ta dva dneva 157 gl. 30 kr., in sicer za stanovanje (19 sob) 60 gl., za voščene sveče in ponočno razsvetljavo 14 gl. 40 kr., za obed in kruh 58 gl., za zajutrek in za črno kavo 8 gl., za vino 15 gl. 20 kr., za papir in perilo pa 1 gl. 30 kr. — Ravno tako se je mudila Marija Luiza v Ljubljani dne 9. novembra 1847. l. in tudi ostala v hotelu «Stadt Wien». Ob tej priliki je njen vrhovni dvorni mojster grof Bombelles pismeno naročil gostilničarju, naj pripravi priprost obed, toda porabiti ne sme pri pripravljanju jedij čebule, česnja, drobnjaka, pomeranč in citron; tudi ne sme dejati v juho sira.

F. Levcc.

Izdaje in zalaga «Muzejsko društvo za Kranjsko».

Tiskala Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg v Ljubljani.

